

C - Advent 1 – 27/28 november 2021

Jeremia 33,14-16; Psalm 25(24) ; 1 Thessalonicenzen 3,12 - 4,2; Lucas 21,25-28.34-36

Advent = het komt goed

Alwéér een Evangelielezing over het einde van de wereld ?, zult u mij zeggen. Hebben we dat twee weken geleden óók al niet gehoord? En dat was nog niet alles, want degenen onder u die door de week naar de Eucharistievieringen zijn gekomen, hebben diezelfde lezingen over het wereldeinde en de Apocalyps ook al meerdere keren gehoord...

Inderdaad. De Evangelielezing van deze zondag gaat over het einde der tijden, precies hetzelfde thema als twee weken geleden, de voorlaatste zondag van het kerkelijk jaar.

Angstaanjagende tekenen, schrik bij de volkeren: “De mensen zullen het besterven van schrik, in spanning over wat de wereld gaat overkomen”, zo staat het in de Evangelielezing van vandaag.

Het einde van de wereld zal het in ieder geval niet zijn. Dat is al zó vaak aangekondigd en niet uitgekomen. Een onderzoeker heeft onlangs een boek gemaakt met de opsomming van alle profeten, messiassen en bewegingen die ooit, voor een bepaalde datum het einde van de wereld hadden aangekondigd. Het waren er duizenden. Een van de laatste keren was het einde van de wereld aangekondigd voor het jaar 2000, en zou Jezus in Jeruzalem op wolken verschijnen. Hij kwam niet. Wij hoeven niet bang te zijn, want het einde van de wereld maken wij, zoals wij hier zitten, naar alle waarschijnlijkheid niet mee.

Wat wij momenteel wèl meemaken, dat zijn die “spanningen” waar Jezus vandaag over spreekt. Er gebeurt van alles in de wereld. Een Klimaatconferentie die niet heeft gebracht wat velen hadden gehoopt, en die onzekerheid schept over het beheer van onze planeet in de toekomst. Wij beleven ook warrige tijden, tijden van verwarring, onzekere tijden, met een virus dat angst zaait, overheden in alle landen die niet goed weten welke maatregelen ze moeten nemen. Van de ene week op de andere kunnen we niets plannen. Zelfs onze ministers kunnen niet verder kijken dan drie weken, en hebben geen idee hoe het daarna verder moet. Alleen maar bezorgdheid voor besmettingen, ziekte en sterfgevallen.

Je kunt je natuurlijk afvragen waarom onze Kerk ons vraagt om juist nu deze passages te lezen, en bij herhaling. Is het om ons te waarschuwen voor een catastrofe? Nee, want het is wel typisch dat Jezus, iedere keer als er bij één van de evangelisten zo’n angstaanjagend beeld wordt geschetst, dat Jezus daar dan verder niet op ingaat, maar onmiddellijk over iets anders spreekt. “Zorg dat je niet afgestompt raakt”, zo zegt hij, met andere woorden: laat je niet bang maken, maar wees vooral waakzaam. Wees wakker.

Wat er de komende tijd in onze wereld gaat komen, weten we niet. Hoe de Corona-crisis zich gaat ontwikkelen, wat er de komende weken, maanden, gaat gebeuren, welke maatregelen er genomen gaan worden, weten we niet. In ieder geval onzekerheid, angstgevoelens. Wat er gaat gebeuren weten we niet.

Wat we wèl weten, dat is dat het nu Advent is: “de komst”, “Wat gaat komen”. Vandaag, op deze eerste zondag van de Advent, treden we de Advent binnen. Advent betekent dat we niet kijken naar wat achter ons ligt, maar wat vóór ons ligt.

Advent is: vertrouwen in wat komt. En wat komt, dat weten we. Over een paar weken herdenken we dat er een kindje wordt geboren dat het aanschijn van de aarde zal veranderen. Die komst, daar leven wij nu naar toe. Niet bang zijn voor wat gaat komen, vertrouwen hebben in de toekomst, zeker zijn van jezelf, weten dat alles goed komt. Dat is : Advent.

Daar naar toe leven, door, zoals Paulus vandaag in de tweede lezing zegt: “de levenswandel die God welgevallig is, nog trouwer na te leven”. En dan zal, zoals de profeet Jeremia in de eerste lezing zegt: “Juda zal worden gered, en Jeruzalem zal veilig zijn”. Dat is Advent. Daar bereiden wij ons deze weken op voor. En dan weten we ook dat alles goed komt.

Régis de la Haye, diaken